

கணபதி துணை.

திருக்கைலாசபரம்பரைப்

பொம்மையபாளையம்

சிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்து

நல்லாற்றார் அல்லது துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

இஷ்டலிங்கவபிஷேகமாவல

முதலிய பிரபந்தங்கள்.

இவை,

ஷே ஆதீனத்துச் சிதம்பரம்

இராமலிங்கசுவாமிகளால்

பரிசேதிக்கப்பட்டு,

கர்யாறு

ஞானசுந்தரஜயராலும்

பாளையம்

சோமசுந்தரசெட்டியாராலும்

சென்னை:

மிமோரியல் ஆச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

பார்த்திபனா ஆவணிமீ.

உ

க. அபிஷேகமாலை.

உ. பெருங்கழிநெடில்.

ங. குறுங்கழிநெடில்.

ச. நிரஞ்சனமாலை.

ரு. கைத்தலமாலை.

விலை அணு - க.

சிவசண்முகன் றுணை.

இஷ்டலிங்கவபிஷேகமாவல.

பந்தமறுமரர்மிருடர் பவருருத்திரர்களுொரு பதினொரு வர்மிளிர்பீடமேற், படியிலையைவகைப் படுமீசர்தாநிதம் பத் திலெண்வித்தையிறைவர், சந்தமுறுகோமுகத் தைங்கலைகள் சத்திசா தாக்கியமூர்த்திவதனந், தட்டற்றவபடத்தி லொட் டற்றசிற்சத்தி தாளுற்றநாளத்திலே, நந்தலறவருகோ ளாக ந்திகழ்ச்சிதம்பர நற்சிகையினிறகுனிய, நட்மறவமைகின்ற விட்டவடிவொடுநின்ற ஞாமையமோனநடுவோ, டந்தமற முந்துபர மாணந்தநீநந்த வபிடேகமாடியருளே, யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்றமர்ந்தவிதை யபிடேகமாடியருளே.

நாடரியசத்தியோ சாதத்தும்வாமத்து நன்றாமகோரத்தி னு, நவையற்றபுருடத்து மாகமமொவைவந்து நல்கியீ சானத்திலே, பீடுதருமெட்டுமுறை தந்தவற்றிடைநீசொல் பெருமைபெறுமருமைவிதியிற், பேசரியபூசைசிவ கோசரி யெனப்புரிதல் பெற்றிலேன்மற்றடியனேன், வேடுவர்குலத் தலைவன் மெய்யன்புபூண்டிலேன் வேட்டொருவர்மாட்டரு னினான், யிக்கொளொருபுடையொப்பு நோக்கிவைத்தனைசா ற்றின் வேண்டல்வேண்டாமையிலையா, லாடுநின்பால்வேறு பாடொன்றிலாமையா லபிடேகமாடியருளே, யறிவுற்றென ங்கைமலர் செறிவுற்றமர்ந்தவிதை யபிடேகமாடியருளே(உ)

நவீற்றலருழிதயமிளிர் கண்டநாவடிபுருவ நடுவுபிரமப்பு
 மையெனு, நல்லிடத்தகராதி கிரியாதிமனமுதல நண்ணியு
 மைம்முவகை, யிவற்றிலொவ்வொன்றகல நின்றவிடயங்க
 ளெதிர் வின்றிச்சிவாகாரமா, யெதிருநனவுஞ்சோக மென்று
 பாவித்தலுறு மென்கனவுஞாதுருவொடே, யுவப்பறிவுஞேய
 மென வுற்றனுபவித்திடு மொண்சமுத்தியுஞானமே, யொளிர்
 துரியமுந்தினைத் துயர்சிவானந்ததுகர் வுறுமதீதமுமாகுநல்,
 லவத்தைகள்கடந்தவற் றப்புறப்படுமமல னபிடேகமாடியரு
 ளே, யறிவுற்றெனங்கமலர் செறிவுற்றமர்ந்தவிறை யபி
 டேகமாடியருளே. (ங)

ஒருவனோர்பொருளிலாற் குற்றுதவினுளம்வியந் தொகை
 பெறுமன் றியுடைமை, புதவுருவமையத்தி லுதவினுந்தன்னி
 டத் துள்ளதிற்பெரிதளிக்கும், பொருளதாயினுமதனி னினிய
 தாயினுமவன் புந்திமகிழ்வற்றிடுவனால், புனல்விடுத்திடுமுடி
 யி னிற்புணரியிற்பெருகு புண்ணியத்தெய்வநதிதான், மருவ
 லானீர்விருப் பிலைநினக்கொருதுவலை மற்றென்முடியிற்றெறி
 ப்பின், வைப்பன்வானத்தினென வெத்திறத்தானுநினை மக்க
 ணினைவுற்றுய்ந்திட, வருளினுன்முனம்விதித் தவனாதலான்ம
 கிழந் தபிடேகமாடியருளே, யறிவுற்றெனங்கமலர் செறி
 வுற்றமர்ந்தவிறை யபிடேகமாடியருளே. (ச)

கருகிச்சிவந்தகடு வருகிப்பொருந்தமிளிர் களம்வாழ்வு
 மேவவணிவாய், கடலிற்சிறந்தநிற வுடலிற்றிருந்துமணிகதி
 ரோலவேயுநெடுமா, லொருகட்கிசைந்தவடி யிருகட்கிண
 னகவற முடையார்முனேடிவருவா, யுலகத்தைவென்றமன
 மிலகுற்றமன்றினிடை யுமைகாணவாடல்புரிவாய், மருகற்

பெரும்பதியி லொருகற்பணங்குதொழ மணவாளனாவியுத
வா, மயிலைக்கணென்பினுயிர் பயில்வுற்றெழுந்துவர வருவா
யெனுமுனழையா, வருகர்க்கணங்குதரு முருகர்க்குகந்தவ
ர னபிடேகமாடியருளே, யறிவுற்றெனங்கைமலர் செறிவுற்
றமர்ந்தவிறை யபிடேகமாடியருளே. (௫)

ஓகைமலிகுருவாணையுதுவிக்குமாணையு முயர்புராதனசரி
தமோ, டொக்குநடைவருவிக்கு முவ்மையுந்தன்மகளை யொ
ண்சுவத்திகமேற்றுபு, சோகமறுமனுமயஞ் செய்தமைத்தி
மொரு சுவத்திகாரோகணமுதூல், சொல்லியவிடங்களிற்
றுயநீறணிதருந் தொல்விபூதிப்பட்டமு, மாசுலசநீராட்டுக
லசாபிடேகமு மருவுசிவநோக்குவிக்கும், வயங்குலிங்காயத
மு முன்னுசிவலிங்கமுரு வணைசுவாயதிமுயெனுமே, ழாகுநெ
றிதான்மருவி யாகமிசையிலகுமர னபிடேகமாடியருளே, ய
றிவுற்றெனங்கைமலர் செறிவுற்றமர்ந்தவிறை யபிடேகமாடி
யருளே. (௬)

போயுகுலமொடுசரண ரொடுமேவுசமயமும் பொன்றுல
கம்விட்டமலனார், பூசனைக்கொளரியநிச் சஞ்சாரமுங்கொடிய
பொன் பெண்மண்ணைசெந்நியிற், பாயமனமோடாத நிப்பி
ராணமுமெய்ம்முப் பத்தாறுதத்துவமறப், பகுதிபொருணர்
த்துதத் துவமுயிறையஞ்சனீ பாரொன்னுமான்மிக்குமே, மே
யசடுலிங்கமுட னாறங்கமாகுமொரு மெய்யனுக்கிரகநிலையும்,
விமலமுறுச்ச்சிதா னத்தசிவமயமென்னு மிக்கசத்தியசுத்த
மு, மாயவெழுவகைநெறியி னாவியிடையிலகுமர னபிடேகமா
டியருளே, யறிவுற்றெனங்கைமலர் செறிவுற்றமர்ந்தவிறை ய
பிடேகமாடியருளே. (௭)

கிடைத்தசிவலிங்கமுன் னுணராதவேகாக் கிரசித்தமென் னும்விரதங், கெடாத்திடவிரதம்விட யங்கள் சிவனுக்குதவு கின்றவிந்திரியார்ப்பித, முடற்றியுயிர்கொன்றிடா நின்றிடும கிஞ்சுகசிவ னுண்மைகொளிலிங்ககரிசமே, யுயர்சிவத்துளம டங் குறுமனோலயமதன் லென்றாகிநின் னுபேதம், விடுத்த லுறுசத்தியோன் முத்தியெனுமிவையேழு மிக்ககுருவருள் புரியவே, மேவலருமெய்ஞ்ஞான பாவநிலைமேவியிடும் வேத முடியாவுமுணரா, தடுத்தமனமொழியுடற் கப்புறப்படுமமல னபிடேகமாடியருளே, யறிவுற்றெனங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிதை யபிடேகமாடியருளே. (அ)

நல்லதிலநெய்யாடி யானிடத்தைந்தாடி நவையிலையமுத மாடி, நல்குகாரணகாரி யம்முறையினன்றியே நறுநெய்பா றயிராடியே, மெல்லமலர்மதுவாடி யின்கழைச்சாருடி மென் பழச்சாருடியே, விழையுமிளநீராடி யாரக்குழம்பாடி விதியி னமைநபனமாடி, யொல்லைநகுலெண்டலைப் புழையினிட யோடிநல் லுத்திகொடுபைத்ததலைய, வரசுறுழைவுறவிளங் குழவிமதியொருபுடை யொதுங்கவிடமின் றியசைய, வல்லல றநிறைகங்கை யசையாதுநிற்பைநீ யபிடேகமாடியருளே, யறிவுற்றெனங்கைமலர் செறிவுற்றமர்ந்தவிதை யபிடேகமா டியருளே. (ஆ)

நரர்கடமினரசரவர் தமினினியதிவலியாழ் நண்ணுநரசந்த ருவர்தா, நவிலுமவர்தமினமர கந்தருவரவர்தம்மி னாடரிய தேவரவரிற், சுரரதிபனவனினுயர் சுரர்குரவனவனினயன் சொன்முறையினாறுமடிமேற், னுன்னுசுகமொருதிவலை யள வுமின்றாகமிகு சுகவேலைபுகலீகுவாய், தரைமுதற்பூதங்கள்

புத்திசூணத்ததுவந் தகுதிபெறுபகுதிபுருட, தத்துவம்வித்
தைமுத லனவெனுமிவற்றிலறு சமய்ரொனவெமைவிடாம,
ஒருளினினையடைதலுது மரியபதமருளுமவ னபிடேகமாடி
யருளே, யறிவுற்றெனங்கைமலர் செறிவுற்றமர்ந்தவிதை யபி
டேகமாடியருளே. (க௦)

அபிஷேகமாலைமுற்றிற்று.

நெடுங்கழிநெடில்.

பெருகுறு மன்பாற்பூசனை புரிந்த பிணங்குதூற் சிலம்பி
வெவ் வரவம், பிறைமருப் புரந்தால் யானையென் றிவற்றின்
பிறவியோ விதழ்முதிக் கவிழ்ந்து, முருகுமிழ் நறுமென் ம
லர்புனைந் துன்னை முற்றுங்வந் தனைபுரி யாமன், முகிழ்முலை
மகளிர் மயலிடை யழுந்து மூடர்நம் பிறவியோ நல்ல, தி
னாபொருங் கங்கை யுவட்டெடுத்தோழுகுஞ் செஞ்சடை
மிசையொரு துளிநீர், தெறித்தவர் தமையு நறவுகொப் பளி
க்குஞ் செழுமலர்க் கற்பக வேந்து, மெரிபுரை யிதழ்ச்செங்
கமலநான் முகனு மெய்சரும் பதத்திலவைத் தருள்வோ, யிட்
டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே()

கட்டழ கமைந்து காணையம் பருவங் கடந்திடா துள்வலி
யுடைத்துக், கலங்கல்செய் பிணியின் றியன்றயாக் கையரா
ய்க் கல்வியங் கடல்கடந் தவுராய், நட்பவர் விரும்பு மாறுநீ
செய்ய நடக்குநா ளுடல்வெறுத் துனையே, நம்பியா றான்
முதலியோர் நண்ண நானுடல் விடுமென வழிவேன், பட்டி

ருள் விழுங்க வலர்கதி ரவனும் பனிமதி யோடுயிர்த் தொ
கையும், பார்புனல் சுசிதி வனிவிசும் பென்னப் பட்டவைம்
பூதமு மாகு, மெட்டுரு வடைந்து முருவமொன் தின்றி யிற
றென வுணர்வரும் பொருளே, யிட்டநன் குதவி யென்கரத்
திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. (உ)

மனமெனும் வயமா வென்வயப் படாமன் மயங்குறு மை
ம்புல வீதி, மறிபடா டோடு கின்றது முறையோ மறித்ததை
நிறுத்தியென் றனக்கு, நினையல துதவு வாரிலை யதனா னினைப்
பர வுற்றன னதனை, நிறுத்திநீ யிவர்ந்து பின்னர்நீ வேண்டு
நெறிகளிற் சென்றிட விடுவாய், கனலுறு மெழுகி னெஞ்ச
நெக் குடைந்து கரையிலபே ரன்பெனும் வெள்ளங், கண்
வழி புறப்பட்டு னன்னநீர் வரரக் கரலங்க டொறும்வழு வா
ம, லினமலர் னூவு மடியவ ருள்ளத் திருள்கெட வெழுந்த
பே ரொளியே, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே
மாசிலா மணியே. (ங)

நிலங்கடந் தவன்முன் னனுமலர் சாத்த நிகரிலம் மூர்த்தி
முன் சந்து, நினக்கணி வுறவாட் டாயர்முன் னிருந்து நிவே
தனம் புரிந்திட வன்று, நலங்கினர் கலையர் கலியர்முன் னூப
நல்விளக் சளிப்பநின் றன்னை, ஞானசம் பந்தப் பிள்ளைமுன்
பாட நாணிலேன் பூசனை புரிவேன், விலங்கினுங் கடையர்
வளர்த்தசெந் தீயின் விநாந்தெழும் வாள்வரி வேங்கை, விடு
ப்பவங் கதுவந் தெதிர்ந்திட விகழ்ந்து விடாததன் றோலுரித்
திருள்கொண், டிலங்கொளி யிரவி யனையமெய்ப் படுத்த வி
றைவனே யநிட்டநின் தகற்றி, யிட்டநன் குதவி யென்கரத்
திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. (ச)

மூக்கிடை யிரண்டு விழிகளே ஹதன்முன் முடங்குகைக் கோலொரு காலா, முன்னநின் திருவாய் மலர்ந்தருள் செய்த முதிர்கலைப் பொருள்படித் தவராய்க், கார்க்கடன் முசட்டி னிரவிவந் தெழுமுன் கடிதுசென் றணிமலர் கொய்துன், கழற்கிடார் பிறப்பி னாய்ப்பிறப் பினிது கற்றவ ரிகழ்ந்திடா மையினு, னோக்கற நோக்கு முருவமே நாவா னுகர்ந்திடா வினியபே ரமுதே, ஹதல்விழிக் கனியே கறைமிடற் றரசே னுவலரு மாயையிற் பிறவா, யாக்கைய துடைய வருட்பெருங் கடலே யெழுந்தெரீடுங் கூாதவான் சுடரோ, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. (டு)

திருக்குறு மழுக்கா றவாவொடு வெகுளி செற்றமா கியம னவழுக்கைத், தியானமென் புனலாற் பெறுபுறங் கூற நிச் சொலென் கின்றவா யழுக்கை, யருட்கிளர் நின்று துதியெ னும் புனலா லவத்தொழி லென்னுமெய் யழுக்கை, யருச்ச னை யென்னும் புனலினுற் கழுவா விசுத்தனே னுய்யுநா னுள தோ, விருப்பொடு வெறுப்பிங் கிலாதவ னென்ன வெண்மதி யோடுவெண் டலையும், விராவழி புருந்து வண்டினம் பசுந் தேன் விருந்துணுங் கொன்றைமென் மலரோ, டெருக்கையு மணிந்து மின்னொளி கடந்த வீரஞ்சடைப் பார்த்து ணுடையா, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. (சு)

சிவமுட னமூர்த்தி மூர்த்திகர்த் திருவஞ் செயன்மலி கரு மமென் றருதூல், செப்புதத் துவமுஞ் சதாசிவ னீசன் நிகழ் தரு பிரமணீ சுரனோ, மிவமையி லீசா னப்பெய் ரவனென் னுரைத்திடு மூர்த்திக டாமு, முற்றவீ சான முதற்பிர பாவமு

டையநின் தன்னையென் றுணர்வேன், புவிமுத லனைத்து மா
க்குத லளித்தல் போக்குத லுயிர்வினை யருத்தல், புதிதுறச்
செம்பிற் களிம்பென வறிவைப் புணர்மல மகற்றுத லென்
னு, மிவைபல வியைந்தும் விகாரமொன் றின்றி யிரவிபோ
னின்றகா ரணனே, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீ
சனே மாசிலா மணியே. (எ)

தான்பெறு மழலை மொழிமகன் தன்னைத் தன்கையா லுள
ங்களித் தரிந்து, சமைத்துல கதிய விடுபெருந் தொண்டன்
றனைச்சிறுத் தொண்டனென் றவன்சே, யூன்பெறு நீயே
யுரைத்தனை யென்ற லுரிமையோர் சற்றுமி லாதே, னுன்றிரு
த் தொண்ட னென்றிருப் பதனுக் குன்னுதல் பெரும்பிழை ய
ன்றோ, தேன்பெறு நரின மலர்களா யரத்தோர் செழுமலர்
குறைபட விரைந்து, செங்கணென் றிடந்து குறையற நிரப்
பித் திருமறைச் சிலம்படிக் கணியா, யான்பெறு நிதியே யெ
ன்றுல களந்தோ னேத்திரின் றிறைஞ்சுறு மமுதே, யிட்ட
நன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே(அ)

நின்புசழ் பாடும் பாணனார் தமக்கு நிதிதரச் சேரலன் ற
னக்கு, நீமுன் முடங்க லொன்றளித் ததுபோ னிகரிலா வச
வநா யகன்ற, னன்பினி லொருநா றுயிரங் கூறிட் டடுத்தகூ
ற் றினிலொரு கூறிங், களிப்பதற் குனது திருமுக மருளா ல
டியனேற் களிக்குநா ளுள்தோ, பொன்புரை கடுக்கை மலர்ந்
தடுசம் பவளப் புரிசடைப் பேரருட் குன்றே, புணர்முலைக்க
யற்கட் பிறைநுதற் கனிவாய்ப் பொற்றொடி யிடத்துவாழ்
முதே, யென்புமவெண் டலையு மணிந்துநான் புனித னென்று

மென் திருந்திடு பவனே, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்
கு மீசனே மாசிலா மணியே. (க)

வங்கையர் முத்த சங்கையர் சென்ன வசவண ரசகணர்
வீர, மாச்சையர் பிப்ப பாச்சையர் வள்ள முல்லையர் கல்லைய
ரெங்கள், சங்கண வசவு ராசையர் சேட தாசையர் சங்கர
தாசர், சவுண்டைய ரென்றிங் சிவரடிக் கேவ றலையினற் செ
ய்யுநா னுளதோ, பங்கய மலரோ டரிவிழி பரித்த பதமலர்
சிவப்பவே நெடுங்குட்ட, பரவைதன் மனைக்கட் சுந்தர நேவு
ம் பணியெலா முனிவற வியற்றி, யெங்கணும் விளங்க நம்பி
யா ரூர நேவல னெனப்படு மிறையே, யிட்டநன் குதவி யெ
ன்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. (க0)

நெடுங்கழிநெடில்முற்றிற்று.

குறுங்கழிநெடில்.

பொன்செய்வா ணிகர்போ லெவ்வழி யானும் புண்ணிய
மீட்டினு மறிஞர், கொன்செய்பா துகமே புரிந்தன னின்றாள்
குறுகுவ தென்றென விரங்க, முன்செய்தி வினையோ கனவி
லு மறமே மொழிந்லேன் களித்திருக் கின்றே, நென்செய்
கோ மறலிக் கென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே (1)

மென்னிழற் றருவை யடைபவர் தம்மை விடாநிழல் விட்
டிடு மாபேர்; னின்னடித் துமல மடைந்திழற் றெடர்ந்து நீங்
கலா வினையுநீங் குறுமே, கன்னலிற் கனியிற் சுவைதரு மழு
தே கண்மணி யேயருட் கடலே, யென்னுயிர்த் துணையே யெ
ன்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. (2)

முந்திரு வினையுந் தமவென விருப்பின் முற்றவற் தின்பய
ன் தருவாய், வந்தவை நினவென் திருப்பினங் கவற்றை மா
ற்றிவீடுறவருள் குவையே, நிந்தையி லென்னெஞ் சுனதுநெ
ஞ் சென்மெய் நினதுமெய் பென்றனிந் தியநின், னிந்தியமெ
னக்கொண் டென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலாமணியே (௩)

கண்ணுடைக் குறையாற் சுடர்பல வாகிக் காட்டல்போற்
காரண முதலாப், பண்ணுடற் திறஞ்சே னொன்றிருக் கதனாற்
பலவுரு வாயினை யொருநீ, பெண்ணுருப் படைத்த பேரரு ளி
டப்பால் பெற்றிட வுகந்தளித் தவனே, யெண்ணுடைப் படா
ம லென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. (சு)

பிறவிமா மீடி பன் றுனெதிர் கண்ட பெற்றுகரி தாயவைப்
பென்ன, வறிவிலே னயன்மாற் கரியநின் றன்னை யம்மவோர்
வெளிதுகண் ணுற்றேன், றுறவினே றுள்ளத் தெழுந்தொளி
பரப்பித் தொல்லிருள் கடியுமெய்ச் சுடரோ, யிறைவிசுற் று
டையா யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. (ரு)

நினக்குறு கூறு மென்மன மதனை நிராவளைத் தளிர்க்கை
நெட்டிலாவேற், சினக்குறு மலர்க்கட் பேதையர் கொளரம்
ற் செறிந்துநீ யேகவார்ந் தருள்வாய், புனக்குற மகட்கு மயல்
கொடு திரிந்த பொறிமயிற் குமரனைப் பயந்தோ, யெனக்குறு
துணையா யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. (சு)

அன்பினுக் கன்றி நான் புனை மலருத் கருநுவை யலைமலர்க்
கருளின், முனபெடுத் தெறிந்த சாக்கியன் கல்லின் முருகலர்
மிகவுமின் னாதோ, துன்பமுற் திடுகிற் தின்பவெவ் விடயந்

அறந்துளோர் மனத்தெழு தருபே, ரின்பநற் கடலே யென்க
ரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. (௭)

ஆடுற வடியேன் புதுக்குடந் தருநீ ரன்பன்வாய்ப் புனலு
னக் காமோ, கூடையின் மலர்பித் தையிற்றரு மலரோ கூறு.
மென் கவியவன் மொழியோ, நாடரு மொருநீ யிறையெனும்
வழக்கை ஞானசம் பந்தனாற் றிட்ட, வேடுகா செய்ய வென்
கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. (௮)

மெய்யுறு பிணிக்கு விலக்குவ வொழித்து விதித்தன கொ
ள்ளுவன் பிறவி, மையுறு பிணிக்கு மல்வகை செயாமல் வரு
த்துமந் நோயிடைப் படுவேன், பெய்யுறு வளைக்கைத் திருது
த லுமையாள் பெருவிழிக் கணைகொடு விடாம, லெய்யுறு மு
ரத்தோ யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. (௯)

சரிப்பினு மொருபா லிருப்பினு முறக்கச் சார்வினும் விழி
ப்பினு மொருசொல், லுணர்ப்பினும், போக துகர்வினு மாவி
யொழிவினு கின்னையான் மறவேன், விருப்புறு மலரும் வி
நாயுழே போல விம்மியெங் கணமுறு பொருளா, யிருப்பி
னு மரியோ யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. (10)

குறுங்கழிநெடில்முற்றிற்று.

நிரஞ்சனமாலே.

நிரஞ்சன ஞானிய நிட்கள மாகியந் நிட்களத்தின்
வருஞ்சிவ சித்துச்சின் னாதவிந் துக்களை மன்னியொன்றா
யருஞ்சுட ராயக ராதிப் பிரணவ மாகினின்று
தருஞ்சகம் யாவுமென் கையா லயத்திற் றனிமுதலே. (11)

குருவாகி முத்தனு விற்கிரி யாதிகள் கொண்டொருமூன்
 றருவாய் மலமொழித் தாவிகண் மூவங்க மாவருளி
 யொருவாது தான்முதன் மூப்பொரு ளாகி யுவந்துநிற்குந்
 திருவாரு மென்கைத் தவிசிடை மேவுஞ் சிவலிங்கமே. (உ)

என்னை யறித னினையறி கின்ற வியல்பதென்னு
 துன்னை யெனைவிட் டறிவான் ரொடர்த லொருவனிழ
 றன்னை யடியின் மிதிப்பான் ரொடருந் தகைமைத்தன்றோ
 பொன்னை நிகர்செஞ் சடைக்கற்றையென்கைப்புரார்தகனே.

தன்பொரு ளென்ப நினைப்பிறர் தம்பொரு டாவரமா
 மென்ப னறிந்து முயிர்த்கே ளிருப்பவு மேதிலர்மெய்ப்
 புண்புணர் வெஃகு மடமாதி னின்னிற் புறந்திரியு
 மன்பறு மென்பவம் போமேயென் னங்கை யமர்ந்தவனே.

அங்கையி னெல்லி யெனவந்தெ னங்கை யமர்ந்தவிளந்
 திங்களங் கண்ணி நினையன்றிப் போய்ப்பிற தெய்வந்தொழ
 டிகாங்கவிழ் பூந்துணர்க் கற்பக நீழற் குடிமுனிந்து [ல்
 பொங்கெரி வெந்நிர யத்து டிருப்பப் பெருந்துவதே. (ரு)

சித்து நிரஞ்சனத் துச்சு னியத்துச் செயலுனாதீர்
 நித்த வநாதி சரணன் சரணன் நிட்களத்தே
 யத்தனி மாலிங்க மாதியி னுனயிக் காதிகளாய்
 மெய்த்த வுனையென்று நீங்கேனெ னங்கை விடாதவனே. ()

கண்ணி விரவி செவியிற் றிசைநின் கருத்தின்மதி
 யொண்ணுத லிற்கனல் வானுத ரத்தி லுயிர்ப்பில்வளி
 வண்ண யடியிற் புலியிந் திரனயன் மால்புயத்தி
 லண்ணல் வதனத் தரன்றோன்று மென்கை யமர்ந்தவனே.

காயங் கரணநற் பாவ மறிபவன் காணறிவு
ஞெயங்க ளாகி முதனடு வீறி னினக்கயலே
யாயிங் கொருபொரு ளார்ப்பிப்ப லென்ப தவிச்சையன்றோ
பாயுஞ் சினவிடை யொன்றுரு மென்கைப் பரஞ்சுடரோ. (அ)

சத்தங்க லிங்கங்க ளாயே நிகழ்ந்தது சத்திபத்தி
சித்திங் கடைந்தது கைமுக வார்ப்பித சேடங்களாய்
மெத்தன் நிலங்குநின் னானந்த மேயென் விழிகளிப்பக்
கைத்தங்கு செம்பொரு ளேயருள்காட்டுங்கறைக்கண்டனே.

வான்குறித் தெய்யுங் கணைதுதிக் கேநிற்கும் வானெனவே
யான்குறித் தெய்தப் புஞ்மறி வின் ணிருத்திகண்டாய்
கூன்குறித் திங்கட் சடையாய் மகரக் குழைபடவ்
மான்குறிக் குங்க ணுமைபங்க னேயென்கைம் மாணிக்கமே.

பிரமமூந் தானு மயலென் றருச்சிக்கும் பேதநிலை
தருமம் மயலற நானாகி நின்றனை தான்சிவமென்
றருமை வினையி லபேதம் புகாம லருச்சிக்குமா
றிருமை வடிவுகொண் டிற்றாயெ னங்கை யிறையவனே. (கக)

கோலந் தருமடி நாப்பண் விருத்தநற் கோமுகமா
ஞாலங் கருதருங் கோளகந் தம்மி னயந்தடியேன்
சிலங் கொளுமரு ளாசார மாதி திகழ்ந்துநிற்கு
மூலங் கரணங் கலந்தங்கை மேவிய முக்கண்ணனே. (கஉ)

மண்ணும் புனலுஞ் சடுசெழுந் தீயும் வளியுமகல்
விண்ணும் படைத்து விளையாடிக் காக விழியிரண்டு
நண்ணுங் கருமணி யொன்றென வேபவ நாசமுறக்
கண்ணுங் கருத்துங் கலந்துநின் றுயென்கைக் கண்ணுதலே.

நாக மெனவும்பின் கோக மெனவுமெய்ஞ் ஞானத்தினுற்
சோக மெனவுஞ் சொலுமறி யுமை தொலைத்தொருநீ
யாக முழுது நிறைந்துநின் ருய்நல் லருட்கடலே
பாக மொருபெண் குடியாகு மென்கைப் பரஞ்சுடலோ. (கசு)

ஒன்றிரண் டாயவை புற்பல வாகி யுதித்தமுறை
சென்றிரண் டாகிப்பின் னென்றாகி நிற்குஞ் சிவமொடங்க
மென்றிரண் டாக வுணாப்பார் நினதிய லெய்திலர்காண்
மின்றிரண் டாலன்ன மேனிய னேயென்கை வித்தகனே. (க)

உறங்குது மென்றுறங் காநிற் பவரிலை யோங்கொளியாய்ப்
பிறங்கு முனையடைந் தோமென் றிருப்பது பேதைமைகா
ணிறங்குணி பேரல வெனைக்கொண்டு நின்ற நிலையினின்று
புறம்பக மொன்று மிலாதென்கை மேவும் புராந்தகனே. (கங்)

குருவிற் குதவு முடல்சரத் திற்குக் கொடுத்தலுறு
திருவிற் றிகழு நினக்கே தருமனஞ் சேயரிக்கட்
பொருவிற் புருவ மடமாதர் தம்மிடைப் போக்குறுமென்
கருவிற் கொழிவுள தோகர பீடத்தெங் கண்ணுதலே. (கௌ)

துயிலினும் போகினு நிற்கினும் வீழினுஞ் சொல்லினுமொன்
றயிலினுங் காணினுங் கேட்பினும் வாழினு மல்லலொடு
பயிலினுஞ் சோரினுந் தேறினு நீக்கினும் பற்றினும்பொய்
குயிலினுஞ் சோம்பினு நிற்கட வேனென்கைக்கொற்றவனே.

ஒடுந் தனமும் புகழும் பழியு முயர்விழிவுங்
கேடுந் திருவு மமுதமும் புற்கையுங் கேள்பகையும்
வீடுங் குடினு மகளீரு மன்னையும் வேறறவே
நாடுங் கருத்து வருமோ வெனக்கென்கைந் நாயகமே. (கக)

பாடு மவனுமொண் பாட்டுமப் பாடப் படுபவனு
நாடு மளவினி னீயன்றி வேறிலை நான் முகன்மா
றேடு மருமருந் தேயமு தேயிளந் திங்கண்முகிழ்
சூடு மணிவிளக் கேகர பீடத்திற் றூயவனே. (20)

இல்லாள் புதல்வ ரனைதந்தை பொன்மண் ணிடைவிழைவு
செல்லா மருளு மயறீர்ந்து நின்கழல் சேர்ந்துனக்கே
யெல்லா முதவுநற் சித்தத் துறைகுவை யென்கையுள்ளாய்
நல்லார் புகழ்தரு மாசர்ர லிங்கமென் னுமமுற்றே. (21)

பழியாம் பிறர்தம் பொருண்மனை வேட்கை பரதெய்வமோ
டொழியா வருடரு மட்டா வரண மவந்துகொண்டே
யழியா துயருநற் புத்தி யெனுங்கை யமர்வை ண்டாய்
மொழியா வருங்குரு லிங்கமென் றேயென்கைமுன்னவனே.

விடயங் களிநண்ணி யானென தென்னு மிகையொருவி
யடையும் புலனினக் காக்குந் தவிரகங் காரப்பெய
ருடையங் கரமிசை நற்சிவ லிங்கமென் றுற்றனைகாண்
புடையம் பிகையொ டமர்வாயெ னங்கைப் புராந்தகனே.()

நில்லா தியங்கும் வளியொடு கூடி நிலையழிந்தே
புல்லா விடயத் தலமர னீங்குபு பொய்யினெறி [ளாய்
செல்லா தொளிரநன் மனத்தே யிருத்தியென் செங்கையுள்
கல்லா ரறிவருஞ் சங்கம நாடிங் கடைப்பிடித்தே. (22)

உடம்பு சதியதி தானாய் விடயங்க னுண்டுமூலா
தடங்கு சதியொரு தானாகி ந்பதி யாகவுனைத்
தொடர்ந்து அகருநன் னானாக் கரத்திடை தோன் றுவைமால்
கடந்து வருவிர சாதமென் றேயென்கைக் கண்ணுதலே. ()

யானா ரடிமை சிவனே யிறையென் திருப்பதுபோய்
நீநா னெனப்படும் பேத மிலாமை நெறியுதவு
மானா துயர்ந்தசற் பாவத்து மாலிங்க மாகிநின்றாய்
வானா டரியவ னேகர பீடத்து மாணிக்கமே. (௨௬)

உலகிய நன்னை யொருவாது பற்று முளத்தொளியா
யிலகிய நின்னைத் தெரிப்ப தொருவற் கெளிதுகொலோ
கிலைகவர் கையில் விளர்காய் பிடித்தல் செய்யவாயார்
விலகுதிண் டோளணி கொண்டவ னேயென்கை வித்தகனே.

ஆனந்த வாரிதி யாகிய நீகை யமாந்திருப்ப
நானந்து தீவிட யந்தேடிச் சென்றுண்டு நைந்தழிதல்
வானந் தழுதங் கரத்தே யிருப்பதை மாற்றியருந்
தீநஞ் சருந்துத லன்றோ நிரஞ்சன சிம்மபனே. (௨௭)

உருவஞ் சுவைநிறை வாகிய மூன்று முவந்துகொண்டு
மருவங்க முள்ள முருவக லாதுள்ள வாறுநின்ற
யருவன் றருவன் றருவுரு வன்றி யறிவுருவாய்க்
கருவென் றுலகம் படைத்தாடு மென்கைக் கறைக்கண் டனே.

விள்ளேன் சிறிய ரினம்பெரி யோரை விரும்பியென்று
நள்ளேன் பிறர்மனைப் போக்கொழி யேன்மெய்ந் நடுநடுங்க
வுள்ளேன் திருவடி நீழலி லென்னெஞ் சுருகினையென் னே.
துள்ளேன்றொழும்புசெய்யெனென் செய்கேனென்கைத்தூயவ
அழியும் பொருள்கொடுத் தேசங் கமத்திற் கழிவில்பொருள்
பழியும் பவமு மிலாதெய்த லாயும் பயனிலவாய்க்
கழியும் படிநெடு நாணீத் தழுதங் கமருகுத்தேற்
கொழியும் பவமுள தோகர பீடத் துறைபவனே. (௨௮)

நிரஞ்சனமாலேமுற்றிற்று.

கைத்தலமாலை.

—:0:—

முன்ன மாலய னிந்திர னமரர்கண் முனிவர்
பன்னு மாரணம் போற்றுதற் கரியநம் பரமன்
மின்னு லாவிய சடாடவிக் கடவுள்வீற் நிருப்ப
வென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. (க)

அன்ன மாயும்வெண் பிறைமருப் பேனமென் றுயு
முன்ன நான்முக னூரணன் றேடரு முதல்வன்
பின்னு வார்சடைப் பெருந்தகை பீடமாக் கோடற்
கென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. (உ)

தன்னை மேவிவந் தனைபுரி பவன்செய றடுப்பா
னுன்னி மேல்வரும் வெந்திறற் கூற்றினை யுதைத்த
மன்னு மாலயற் கரியவன் வந்துவீற் நிருப்ப
வென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. (ங)

தன்னை நேர்வட காசிதென் கயிலைகே தார
மன்ன மார்வய லம்பல நமன்றமர் வராமற்
கன்னன் மாமதற் றெனும்விழிக் கடவுள்வீற் நிருப்ப
வென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. (ச)

கன்ன லாரமு தினுஞ்சுவை தருவதாய்க் காண்பா
னுன்னு மாலயற் கரியதா மொருமலை யுச்சி
மன்னு மோர்பவப் பிணிமருந் தெளிதுவந் திருப்ப
வென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. (ரு)

அன்னை யார்கியின் னுயிர்க்குயி ராமரு ளாளன்
பொன்னு மாரமு மணியுமா ரமுதமும் போல்வான்
றன்னை நாடொறுங் கண்டுகண் களிப்பதாச் சார்தற்
கென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. (சு)

அன்ன மூர்பவன் முதலியோ ரபயமென் றடைய
முன்ன மாலமுண் டவர்துயர் களைந்தருண் முதல்வன்
மின்னு மாமழு வலமுடை வீரன்வீற் றிருப்ப
வென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. (எ)

பன்னு மாமறை தமிழினுற் பாடுநம் பிக்குப்
பொன்னு மாடையு மணிகளு மூர்தியும் பொருளு
மின்னு மீபவ னருளினுன் மேலிவீற் றிருப்ப
வென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. (அ)

பின்னும் வார்திரைக் கடலின்வீழ்ந் தமிழ்கையிற் பிடிப்ப
முன்ன மோர்புணை யகப்படு முறைமைபோற் பிறப்பி
னின்னல் டர்பெழு தெம்பிரான் வந்தவீற் றிருப்ப
வென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. (க)

தன்னை யோர்பொழு திறைஞ்சுவான் கருதியித் தரைமேன்
மன்னு மாலயம் யாண்டுள தெனவல மராமற்
பொன்ன வாமலர்ச் சடையுடைப் புனிதன்வீற் றிருப்ப
வென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. (க0)

கைத்தலமாலை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.